

Sygn. akt: III AUa 1470/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Naze (spr.)

Sędziowie: SSA Maria Padarewska - Hajn

SSA Iwona Szybka

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Słota

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r. w Łodzi

sprawy **R. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w Ł.**

o wysokość emerytury,

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu

z dnia 2 sierpnia 2012 r., sygn. akt: IV U 499/12;

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1470/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2012 roku Sąd Okręgowy w Sieradzu, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie R. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł. z/s w Z. z dnia 04.05.2012r., którą to decyzją organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do przyznania zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników.

Powyższe orzeczenie zapadło na gruncie następujących okoliczności faktycznych:

R. S., urodzony (...), w okresie od 01.07.1977 - 31.12.1988, 01.01.1992 - 30.09.1995, podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników i opłacał składki na FUSR .

Wnioskodawca ma ustalone prawo do emerytury rolniczej z urzędu.

W dniu 30.05.2011 r., R. S. wystąpił do ZUS z wnioskiem o emeryturę.

Decyzją z dnia 22.06.2011 r., ZUS II Oddział w Ł. przyznał wnioskodawcy emeryturę od dnia 27.06.2011r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Zakład zawiesił wypłatę świadczenia z powodu zbiegu prawa do świadczeń.

W dniu 01.07.2011r., ubezpieczony wystąpił o podjęcie wypłaty emerytury z ZUS, jako świadczenia korzystniejszego
Decyzją z dnia 22.07.2011r. ZUS przyznał R. S. emeryturę od 27.06.2011r., z wyrównaniem za okres od 27.06.2011
- 31.07.2011r.

Decyzją z dnia 07.07.2011r., KRUS PT w Z. od dnia 01.08.2011 r., wstrzymał R. S. wypłatę emerytury rolniczej.

Po rozpoznaniu wniosku z dnia 05.12.2011 r., decyzją z dnia 22.12.2011r., ZUS odmówił R. S. prawa do doliczenia do stażu okresu pracy w gospodarstwie rolnym

Sąd Okręgowy w Sieradzu prawomocnym wyrokiem z dnia 02.03.2012r. w sprawie IV U 67/12 oddalił odwołanie R. S. i przekazał do rozpoznania organowi rentowemu, jako nowe żądanie, wniosek strony o przyznanie zwiększenia emerytury z tytułu opłacania składek na u. s. r.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy powołując się na treść art. 56 ust. 4 i 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS uznał odwołanie wnioskodawcy za nieuzasadnione bowiem stwierdził, że z uwagi na okoliczność, iż wnioskodawca ma ustalone prawo do emerytury na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, brak jest podstaw prawnych do przyznania zwiększenia do pobieranej emerytury pracowniczej.

Powyższe orzeczenie zaskarżył apelacją R. S. wnosząc o jego zmianę i uwzględnienie odwołania.

W uzasadnieniu ubezpieczony podniósł, że skoro nie występował do KRUS o przyznanie mu emerytury rolniczej to przy obliczaniu jego świadczenia z ZUS powinien mieć doliczony do stażu pracy okres pracy w rolnictwie, w którym opłacał należne składki.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja wnioskodawcy nie jest zasadna, bowiem wyrok Sądu Okręgowego jest prawidłowy i znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawnych.

Przedmiotem sporu niniejszej sprawy, który zakreślony jest treścią zaskarżonej decyzji organu rentowego 4.05.2012 roku jest możliwość przyznania wnioskodawcy zwiększenia emerytury na podstawie art. 56 ust 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, który stanowi, że emerytura ulega zwiększeniu za okres opłacania składek na Fundusz Emerytalny Rolników, Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników i ubezpieczenie emerytalno-rentowe rolników, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe nie zostały uzupełnione okresami wymienionymi w art. 10 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przy jednoczesnym zastrzeżeniu z ust 5, że zwiększenie to nie przysługuje osobie mającej ustalone prawo do emerytury lub renty na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników.

W sprawie bezsporne jest, że w wnioskodawca ma ustalone prawo do emerytury rolniczej z urzędu, zatem stosuje się do niego art. 56 ust 5 ustawy emerytalnej. Bez znaczenia pozostaje natomiast fakt, że świadczenie z KRUS zostało przyznane z urzędu, a nie na wniosek ubezpieczonego. W tym zakresie organ rentowy działał na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników Dz.U.2008.50.291 j.t., która w art. 22 ust 3 stanowi, że osobom pobierającym renty rolnicze z tytułu niezdolności do pracy, które osiągnęły wiek emerytalny określony w art. 19 ust. 1a i 1b, przyznaje się emeryturę z urzędu.

Przepis art. 56 ust. 5 był przedmiotem rozważań Trybunału Konstytucyjnego w zakresie jego zgodności z Konstytucją. W wyroku z dnia 13 grudnia 2007 r., SK 37/06 (OTK-A 2007 r., nr 11 poz. 157), Trybunał orzekł, iż art. 56 ust. 5 jest zgodny z art. 67 ust. 1 i art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji. Trybunał pokreślił przy tym, że art. 56 ust. 4 ustanawia zasadę, która ma zrekompensować okres podwójnego ubezpieczenia. Odnosi się ona do możliwości zwiększenia świadczenia, gdy okresów pracy w rolnictwie nie wykorzystano przy ustalaniu prawa do emerytury. Artykuł 56 ust. 5 stanowi wyjątek od tej regulacji, ponieważ w wypadku określonym w tym przepisie jednostka ma już ustalone prawo do świadczenia emerytalnego lub rentowego z ubezpieczenia społecznego rolników. Nie istnieją przesłanki, żeby zwiększać jej świadczenie z ubezpieczenia powszechnego, gdyż

składki opłacane na ubezpieczenie rolnicze zostały skonsumowane przez ustalenie świadczenia emerytalnego albo rentowego z ubezpieczenia społecznego rolników.

Ponadto podkreślenia wymaga, że reżim ubezpieczenia społecznego rolników jest inny od powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych może zatem posiadać inne cechy i w odmienny sposób regulować uprawnienia wynikające z realizacji prawa do zabezpieczenia społecznego. Systemy te są uregulowane w odrębnych aktach normatywnych i różnią się sposobem tworzenia funduszu ubezpieczeniowego. W systemie powszechnym wysokość świadczeń jest co do zasady ekwiwalentna do ciężarów ponoszonych przez ubezpieczonych i płatników składek ubezpieczeniowych. Taka zależność nie zachodzi w systemie ubezpieczeń rolniczych.

Natomiast ubocznie stwierdzenia wymaga, że zasadniczym warunkiem uwzględnienia okresów pracy rolniczej, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, przy ustalaniu prawa do emerytury jest zastrzeżenie, że okresy te nie zostały zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty na podstawie przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Tym samym nie można ich uwzględnić podwójnie, tzn. zarówno przy ustalaniu prawa do świadczeń rolniczych, jak i świadczeń pracowniczych i pochodnych, o czym wyraźnie stanowi art. 10 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach FUS i art. 20 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.